

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Capvt III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

Ergo quos primis eduxi mater ab annis,
Exitio cunctos gens inimica dedit.

CAPVT III.

Aleph.

En ego, qui virgæ Domini indignantis acerbos
Sustineo casus, pauperiemque grauem:
In tenebras miserum me ducens egit ineres,
Et tetros, quo lux non cadit vlla, locos.
In me præcipuè sese, & sua verbera, vertit,
Semper & iratam fertque refertque manum.

Beth.

Carnibus ille meis senium deforme, cutique
Intulit, attriuit corporis ossa malis.
Mœnia constructo circumdedit vrbica septo,
Cingit vtrinque meum felque laborque latus.
Me specus accepit Phœbææ imperuia luci,
Sumque illis similis quos nigra busta tenent.

Gimel.

Ne foret effugium, vallum circumdedit vrbi
Captiux, pedicas vinclaque nostra grauens:
Tristis eum querulo dudum clamore precabar,
Ipse sed auersa respuit aure preces.
Qua fuit incessus, quadrato marmore clausit,
Nec via iam restat gressibus vlla meis.

Daleth.

Me petit insidiis cæco velut vrsus ab antro,
Vtque leo impastus quem sua lustra tegunt,
Ipse meos calles penitus subuertit, & urbem
Diffregit, vacuum fecit & esse locum.
Arcum curuauit, neruumque attraxit, at ipse
Quem peterent eius spicula solus eram.

B

He.

He.

Ergo mea infestis traiecit membra sagittis,
 Vulneraque inflixit renibus alta meis.
 Scommate me totis agitât fera turba diebus,
 Et mea famoso carmine cuncta notat.
 Illa mihi affudit pro dulci absynthia potu,
 Officiumque cibi tristis amaror habet.

Vau.

Panè mea effractis orbarunt dentibus ora,
 Pro dulci cineres sunt mihi pane dati.
 Nulla quies animo: sum longè à pace repulsus,
 Præteriti memorem nec lubet esse boni.
 Dixi igitur: vires abeunt, frustrorque petito
 Fine, mea à Domino spes quoque fracta iacet.

Zain.

Pauperiem, casusque graues reminiscere nostros,
 Fellis & absynthi sit tibi cura mei.
 Tam tristes memori seruo sub pectore succos,
 Quos ego dum recolo, mens mea tabe labat.
 Dum tamen hæc propius reputo, fiducia surgit
 Maior, & in Domino spem reuocare iuuat.

Heth.

Nam quòd non penitus cõsumpti morte iacemus,
 Fine carens eius gratia sola dedit.
 Semper eam quæuis surgens Aurora recentem
 Aspicit, est fidei copia multa Deo.
 Ille mihi vice sortis erit, sors ipsa, nec vnquam
 Quod magis expectem (mens mea dixit) erit.

Teth.

Optimus ille, pia spe præstolantibus ipsum:
 Optimus his, curæ se quibus esse videt.

Pro-

Proderit impensè, à Domino si tempore duro
 Expectes tacita voce salutis opem.
 Utile erit Domini tenero consuescere ab ævo
 Impositum placido pectore ferre iugum.

Iod.

Talis enim secretus aget, lætusque tacebit,
 Quodlibet à Domino ferre paratus onus.
 Repet humi cautus, nec se super ardua tollet,
 Si fors spem tali sit reperire modo.
 Maxillas etiam colaphis præbebit iniquis,
 Nec renuet linguæ dicta proterua pati.

Habitum pie-
 nitentis expr-
 mit.

Caph.

Haud etenim Dominus tam longas concipit iras,
 Respuat ut populum tempus in omne suum.
 Qui nos afflixit, tandem miserebitur idem,
 Tanta in eo placidæ vis pietatis inest.
 Quum sæuit, facit hoc animo obluetante, suæque
 Congrua naturæ, dum miseratur, agit.

Lamed.

Quoslibet obritos pedibus disperdere sæuis,
 Terrenus vinctos quos modo carcer habet:
 Fallere iudiciis, & circumscribere iniquis,
 Sic oculos summi ut non vereare patris:
 Dinexare dolis miseros, & crimine falso:
 Assensu Dominus non probat ista suo.

Mem.

Quis vecors adeò, ut Domino cuncta ista volente
 Accidere, & certa cum ratione, neget?
 Quis dicat summum non antè iubere Monarcham
 Omnia, quàm fiant, seu bona, siue mala?
 Ne se igitur cruciet quisquam, cesumue queratur,
 Impia puniri dum sua facta videt.

Prospera & ad-
 uersa à Deo.

B 2

Nun

Nun.

Scrutemur potius nostrarum errata viarum,
 Iamque sit ad Dominum cura referre pedem:
 Ad cælum duplicesque manus, mentemque leuemus,
 Atque illinc humili voce petamus opem.
 Viximus iniuste, culpis consciuimus iras,
 Factus es ad veniam durior inde Deus.

Samech.

Nos furor obtrexit miseros tuus, atque cecidit,
 Confecit, nec cui parcere vellet, erat.
 Ne penetrent ad te gemitus, tibi nubila ponis,
 Et cursum timidæ non finis esse preci.
 Calcamur populos inter, spreteque iacemus,
 Per similes cæno, quod pede turba terit.

Phe.

Hinc læti magnis hostes risere cachinnis,
 Mordentes sæuis vulnera nostra iocis.
 Impendet laqueus, trepidant formidine vires:
 Cladibus atterimur, vasta ruina manet.
 Tristia inexhaustos deducunt lumina riuos,
 Dum plebis recolo fata suprema meæ.

Ain.

Non intermisso lacrymarum frangitur vsu
 Hæc acies, requiem nam vetat esse timor.
 Nec modus accedet lacrymis, nec luctibus vllus,
 De cælo spectans ni Deus addat opem.
 Dumque puellarum contemplor damna mearum,
 Tabida ab aspectu mens stupet ipsa meo.

Tfade.

Cassibus, & lino velox comprehenditur ales,
 Sic ego præda fui, causa nec vlla subest.

Deiecta

Deiecta in tetrum cecidit mea vita baratrum,
 Obruit ipsius desuper ora lapis.
 Hoc super vndarunt ingentes vertice fluctus,
 Et dixi, exitio proxima vita mea est.

Coph.

Me Deus, immeritum puteus licet ater habebat,
 Non te cessabam voce ciere tamen.
 Utque exaudisti, sic nostras excipe voces,
 Te quoties gemitu, vel pia adibo prece.
 Quum dudum astares propior te in vota vocanti,
 Dicebas, memini, spem cape, pone metum.

Res.

Cum reus iniuste premerer, te iudice vici,
 Atque mea auxilio est vita redempta tuo.
 Infidiae hostiles te non latuere, doli que,
 Ne causae afferri vim patiare meae.
 Vidisti quanto miserum petiere furore,
 Insuper & tacita quid mihi mente parent.

Sin.

Audisti quam sim probris affectus iniquis,
 Quidque mihi arcani turba inimica struat.
 Ut me traducat sua per conuicia, quosque
 Parturiat vultu dissimulante, dolos.
 Aspice ut ingeminent de me mordacia semper
 Carmina, ceu sedeat, promoueatue gradum.

Thau.

Redde vicem, prauos meritis vlciscere poenis
 Supplicium, factis quod meruere, ferant.
 Pectora fac habeant monitis imperuia rectis,
 Quo tua peruersos iustiùs ira premar.
 Cladibus infectare ipsos, iustoque furore
 Obrue, sub celi luce nec esse sinas.

B 3

CAPVT